روزنامه شرق

پنجشنبه ۱۰ تیر ۱۳۸۹ ■ ۱۸ رجب ۱۴۳۱ ■ ۱ جولای ۲۰۱۰

سال پنجم ■ شماره پیاپی ۱۰۰۱ ■ شماره ۷۷ دوره جدید ■ ۲۸ صفحه ■ **استثنائاً ۱۰۰۰** تومان

آیت‌الله مکارم شیرازی:

نمی‌گذاریم مساله حجاب زیرسوال برود

آیت‌الله مکارم‌شیرازی ضمن اینکه تاکید کرد «نمی‌گذاریم مساله حجاب زیر سوال برود» به مسوولان هشدار داد: «اگر بی‌تدبیری‌ها از حد بگذرد مردم با زبان دیگری سخن خواهند گفت.» موضع‌گیری این مرجع تقلید در شرایطی اتخاذ شده و با مسوولان نسبت به مساله حجاب اتمام حجت کرده که چهار روز پیش «محمود احمدی‌نژاد» در کنفرانسی خبری مجدداً بر مواضع قبلی خود در انتقاد به برخورد با بدحجابی تاکید کرد و گفت: «در صحبت‌های اخیرم اقدامات غیرقانونی ... صفحه۲

کسب و کار روشنفکر دینی

مصطفی ملکیان

یک نکته که در سرتاسر کتاب «در باب روشنفکری دینی و اخلاق» به صورت‌های مختلفی به آن هم پرداخته شده و هم پرداخته نشده، به این معنا که تلویحاً پرداخته شده ولی تصریحاً پرداخته نشده است، اما به هر حال در ذهن و زبان نویسنده کتاب خلجان می‌کرده، چیزی است که من از آن به عنوان «کسب و کار روشنفکر دینی» تعبیر می‌کنم. کلمه کسب و کار را در اینجا به معنایی به کار می‌برم که در کتاب معروف «روبر مرل» با عنوان «مرگ کسب و کار من» به آن توجه شده است... صفحه ۱۴

تیترها

متکی در واکنش به پیشنهاد مذاکره روسیه:

مبنای ما بیانیه تهران است

صفحه ۲

معاون وزیربازرگانی از پیشنهاد وزارت بازرگانی خبر داد

کاهش ۵۰ درصدی تعطیلات رسمی کشور

صفحه ۴

دمای هوا در ایران کماکان کمتر از ۵۰ درجه گزارش می‌شود

ایران گرفتار گرمای هوا و گرد و غبار

صفحه ۸

در صفحات بخوانید

نامه‌ها و حیرانی‌ها
محمدعلی سپانلو
صفحه آخر

بازخوانی یک سوژه جنجال‌برانگیز...
گفت‌وگو با مرتضی الویری
صفحه ۳

راه گفت‌وگو
محمدعلی ابطحی
صفحه۲

عجب اوضاعیه

خدایا چرا رحیم‌مشایی دست از سرم برنمی‌دارد

احمد غلامی

صدای پای دکتر حبیب‌اللهی را که شنیدم، خودم را زیر پله پنهان کردم تا بیاید و برود. اما یکدفعه صدای پایش قطع شد؛ دیگر نه بالا می‌رفت و نه پایین. او همسایه بالایی ما و دامپزشک بود و به واسطه شغل‌اش معتقد بود هر آدمی یه جوری شبیه یه حیوان است. خیلی هم پرت و پلا نمی‌گفت. مثلاً می‌گفت آقای روغنی همسایه دیگر ما شبیه طوطی و زنش شبیه جغد پیر است. اما این برداشت او از آدم‌ها نبود که باعث می‌شد از دستش فرار کنم. حاضر بودم مرا شبیه قاطر پیر مفلوکی ببیند ولی بحث سیاسی نکند. از زیر پله یواشکی سرک کشیدم. تا دیدمش گفتم: وای بدبخت شدم. داشت با دقت روزنامه می‌خواند. دکتر حبیب‌اللهی نشست روی پله و این یعنی راهی نمانده جز اینکه بالا بروم و خودم را بسپارم به دست تقدیر. تا مرا دید، گفت: «آقا عجب آدمیه این رحیم‌مشایی.» گفتم: «چطور مگه؟» گفت: «خیلی زبله، داره خودشو واسه ریاست جمهوری آینده آماده می‌کنه!» گفتم: «بعید می‌دونم این اتفاق بیفته.» گفت: «پس واسه چی پا میشه میره ختم پدر عارف.» گفتم: «این سنته ربطی به سیاست نداره.» گفت: «ای آقا اینا یه لیوان آب هم بی‌حساب نمی‌خورن.» گفتم: «اغراق می‌کنین.» گفت: «قبول. حرفاش درباره حضرت نوح رو چی میگی.» گفتم: «خب این چقدر رای واسه آدم میاره؟» کم‌کم داشت داغ می‌کرد و از دستم عصبانی می‌شد. طوری نگاهم می‌کرد که احساس می‌کردم من روباه مکاری هستم که نمی‌خواهم حرف بزنم یا او را در حد بحث نمی‌دانم. یکی از مشکلات من با آدم‌ها این است؛ به خصوص آنهایی که دنبال بحث سیاسی هستند، چون جواب‌های سربالا می‌دهم احساس می‌کنند آنها را تحقیر می‌کنم و داخل آدم نمی‌دانم. اما اصلاً این‌طور نیست اوضاع با رفتار من خراب‌تر شده بود. دکتر حبیب‌اللهی که موج صدایش بالا رفته بود، گفت: «آقا جان دیدار با هنرمندان و بازگشت هنرمندان به کشور رو چی میگی؟» برای اینکه آرامش کنم، گفتم: «آره به این نکته توجه نکرده بودم.» فکر کرد می‌خواهم دستش بیندازم. گفت: «منو مسخره کردین؟ تا یه دقیقه پیش می‌گفتی، اصلاً این‌طور نیست و حالا تغییر موضع میدی؟» گفتم: «آقا به خدا...» نگذاشت حرفم را بزنم. گفت: «اگه شما سیاست سرتون می‌شد که نمی‌رفتین پشت سر هاشمی‌رفسنجانی، وقتی آن همه مخالفش بودن. تبلیغش رو می‌کردین. یادتون هست، دم در یقه منو گرفته بودین، می‌گفتین به هاشمی‌رفسنجانی رای بده.» گفتم: «بله.» گفت: «رای آورد؟» گفتم: «نه.» گفت: «حالا هم میگم این رحیم‌مشایی رو جدی بگیرین.» گفتم: «اما اون پایگاه سیاسی محکمی نداره.» گفت: «نداره؟» با ترس گفتم: «به نظرم.» باز تاکید کرد: «نداره؟» دیگر جواب ندادم. نمی‌دانم، چرا هر وقت با دکتر حبیب‌اللهی حرف می‌زنم، این احساس ناخوشایند به سراغم می‌آید که خرم. همان خر پیر مصالح‌فروشی که مصالح می‌برد سر ساختمان و جمعه که تعطیل است می‌رود از کوه سنگ می‌آورد. حالا من هم رفته بودم از بقالی محل خرید کنم که گیر دکتر حبیب‌اللهی افتاده بودم و رحیم‌مشایی. خودم را جمع و جور کردم و برای اینکه خلاص شوم، گفتم: «اصلاً کی به اون رای میده؟» از عصبانیت داشت منفجر می‌شد. ادامه در صفحه آخر

دو نفر به قصاص نفس و ۹ نفر به زندان محکوم شدند

قصاص کهریزک

گروه سیاسی: دو نفر از متهمان کهریزک به قصاص نفس محکوم شدند. روز گذشته و در حالی که قریب به یک سال از حادثه کهریزک می‌گذرد سازمان قضایی نیروهای مسلح با صدور اطلاعیه‌ای ضمن اعلام حکم ابتدایی دادگاه کهریزک مبتنی بر محکومیت دو نفر از متهمان به قصاص نفس، از اعلام مجرمیت ۳۳ نفر در حمله به کوی دانشگاه تهران خبر داد تا پرونده‌ای که ۱۸ تیر سال گذشته گشوده شده بود در آستانه سالگردش مختومه شود. بنابر آنچه سازمان قضایی نیروهای مسلح به عنوان نتایج رسیدگی به این دو پرونده منتشر کرده به دنبال صدور کیفرخواست علیه ۱۲ نفر از متهمان پرونده بازداشتگاه کهریزک توسط دادسرای نظامی تهران که در اطلاعیه قبلی اعلام شد، پرونده به دادگاه نظامی یک تهران ارجاع شد و رسیدگی به اتهامات متهمان با رعایت مقررات قانونی در جلسات متعدد دادگاه با حضور شکات، متهمان و وکلای آنان صورت پذیرفت. در این جلسات اولیای دم، جمعی از شکات و وکلای آنان به تفصیل شکایات خود را مطرح کردند و متهمان پرونده و وکلای آنان نیز به طرح دفاعیات خود پرداختند. این اطلاعیه می‌افزاید: پس از پایان رسیدگی، دادگاه بر اساس تحقیقات انجام شده، نظریات پزشکی قانونی و سایر مستندات موجود در پرونده، دو نفر از متهمان را به اتهام ایراد ضرب و جرح عمدی منتهی به قتل مرحومان «امیر جوادی‌فر»، «محسن روح‌الامینی» و «محمد کامرانی» علاوه بر حبس، انفصال موقت از خدمت، جزای نقدی، شلاق تعزیری و پرداخت دیه، به قصاص نفس و ۹ متهم دیگر را حسب اتهامات منتسب به آنان، به تحمل حبس، پرداخت دیه، جزای نقدی، انفصال موقت از خدمت و شلاق تعزیری محکوم کرده و یکی از متهمان نیز به دلیل احراز نشدن جرم، از اتهامات وارده تبرئه شده است. البته سازمان قضایی تاکید کرده که این حکم هنوز نهایی نشده و «غیرقطعی» است و پس از طی مراحل قانونی به مرحله اجرا درخواهد آمد. اگرچه موضوع کهریزک از سال گذشته تاکنون بارها به انحای مختلف در صدر اخبار قرار گرفت و از یکی دو هفته گذشته نیز اعلام شده بود که رای دادگاه به زودی اعلام خواهد شد اما سازمان قضایی نتایج رسیدگی پرونده‌ای را رسانه‌ای کرد که اگرچه زمان وقوعش پیشتر از کهریزک بود ولی کمتر خط و خبری از آن منتشر شد؛ «حادثه کوی دانشگاه». سازمان قضایی نیروهای مسلح در اطلاعیه خود با اشاره به این پرونده آورده است: «به دنبال وقوع اغتشاشات در خردادماه سال ۱۳۸۸ در کوی دانشگاه و تخریب اموال عمومی و درگیری آشوبگران با ماموران انتظامی، برای کنترل اوضاع و جلوگیری از اغتشاش و تخریب اموال عمومی، ماموران انتظامی با رعایت مقررات وارد کوی دانشگاه تهران می‌شوند.» این اطلاعیه می‌افزاید: «در این اثنا عده‌ای از افراد متفرقه و غیرمسوول وارد کوی دانشگاه شده و با اغتشاشگران درگیر و متاسفانه بعضی از آنان وارد خوابگاه‌های دانشجویی شده و تعدادی از دانشجویان را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند و به اموال عمومی و خوابگاه‌های کوی و لوازم شخصی دانشجویان خسارت وارد می‌آورند.» بنابر این اطلاعیه «به دنبال وقوع این حادثه تلخ که موجب تاثر شدید مقام معظم رهبری شد، سازمان قضایی نیروهای مسلح در جهت انجام وظیفه قانونی خویش و با اخذ گزارش از مراجع ذی‌ربط، از جمله دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی، مسوولان دانشگاه تهران و دفتر نمایندگی ولی فقیه در دانشگاه تهران، بر اساس ابلاغ ویژه، پیگیر موضوع شده و پرونده‌ای برای رسیدگی به اتهامات عوامل ضرب و شتم دانشجویان و تخریب اموال عمومی و شخصی، همچنین عوامل اصلی اغتشاش و آشوب در کوی دانشگاه تشکیل می‌شود. در این ارتباط تحقیقات جامعی از سوی دادسرای نظامی تهران انجام و تعدادی از متهمان شناسایی و تحت تعقیب قرار می‌گیرند.» سازمان قضایی با تاکید بر اینکه همزمان با رسیدگی به پرونده کوی دانشگاه تهران، پرونده تخریب در مجتمع سبحان نیز مورد پیگیری و رسیدگی قرار گرفت و تعدادی از عوامل دخیل در این حادثه نیز شناسایی شده و مورد تعقیب قرار می‌گیرند، آورده است: «در مجموع بیش از ۶۰ نفر تحت تعقیب قضایی واقع و در نهایت بر اساس اسناد، مدارک و شواهد موجود، دادسرای نظامی تهران ۳۳ نفر از متهمان را مجرم شناخته و پرونده آنان را به دادگاه ارسال و در مورد سایر متهمان به دلیل احراز نشدن جرم، قرار منع پیگرد صادر کرده است.» سازمان قضایی با تاکید بر اینکه تحقیقات در مورد تعداد دیگری از عوامل اغتشاش در کوی دانشگاه ادامه دارد که پس از تکمیل تحقیقات، تصمیم قضایی مقتضی اتخاذ خواهد شد به این اطلاعیه پایان داد.اگرچه اطلاعیه سازمان قضایی نیروهای مسلح زوایایی از این دو پرونده را روشن کرد اما عدم انتشار اسامی متهمان به ویژه متهمانی که در پرونده کهریزک به قصاص محکوم شده‌اند بار دیگر سوال‌هایی در این باره مطرح کرد چراکه بنابر این اطلاعیه «عاملین» قتل کشته‌شدگان کهریزک به قصاص نفس محکوم شدند و به «آمرین» اشاره‌ای نشده است. نخستین روز مردادماه سال گذشته بود که خبر آمد عبدالحسین روح‌الامینی رئیس سابق انستیتوپاستور ایران و مشاور محسن رضایی، پیکر محسن روح‌الامینی را از پزشکی قانونی تحویل گرفته و برآشفته که جز به قصاص آرام نخواهد گرفت. اگرچه در نخستین ساعات پس از انتشار این خبر، اخباری غیررسمی آمد که وی از معترضان انتخابات بود و در جریان اعتراض‌های خیابانی بازداشت شده بود اما این خبر، نخست در سایه حواشی رویدادهای پی‌درپی قرار گرفت ولی به فاصله چند روز در صدر اخبار نشست، چراکه از سویی آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی با صدور پیام تسلیتی، از روح‌الامینی دلجویی کرد و از سوی دیگر عزت‌الله ضرغامی رئیس سازمان صدا و سیما درگذشت فرزند او را تسلیت گفت. اگرچه علاوه بر پیام‌های تسلیت مقام‌های کشوری و لشگری، حضور مهمانان صاحب‌نام و چهره‌های سیاسی در مراسم ترحیم محسن روح‌الامینی خبر از رویدادی تازه می‌داد اما کمتر کسی گمان می‌برد که بین کشته شدن وی، با بازداشتگاهی که ششم مردادماه به دستور مقام معظم رهبری بسته شد ارتباطی باشد.هفته نخست مردادماه سال گذشته بود که پایگاه‌های خبری گزارش دادند مقام معظم رهبری دستور تعطیلی یک بازداشتگاه در تهران را صادر کرده‌اند. اگرچه در خبر نخست به نام بازداشتگاه اشاره نشده بود اما فردای آن روز کاظم جلالی سخنگوی کمیته مجلس برای رسیدگی به مسائل بازداشت‌شدگان اعتراضات پس از انتخابات از نام این بازداشتگاه رمزگشایی کرد و به این ترتیب «کهریزک» در صدر اخبار قرار گرفت؛ بازداشت‌شدگانی که در جریان اعتراض‌های خیابانی در سالروز ۱۸ تیر دستگیر و به این کمپ منتقل شده بودند. در همین راستا اداره کل اطلاع‌رسانی و ارتباطات معاونت اجتماعی نیروی انتظامی درباره تعطیلی بازداشتگاه کهریزک و به منظور تنویر افکار عمومی اطلاعیه‌ای صادر کرد. در قسمتی از این اطلاعیه آمده بود: «بازداشتگاه کهریزک برای نگهداری موقت و تادیب اراذل و اوباش دستگیرشده در طرح ارتقای امنیت اجتماعی و با شرایط زیستی سختگیرانه ایجاد و توسط ناجا اداره می‌شد.» بنا بر این اطلاعیه «تعدادی از دستگیرشدگان اغتشاشات ۱۸ تیر به زندان اوین اعزام می‌شوند، ولی به جهت محدودیت پذیرش، تعدادی از آنها به صورت موقت به بازداشتگاه کهریزک منتقل می‌شوند. محدودیت پذیرش بازداشتگاه و اضافه شدن دستگیرشدگان ۱۸ تیر باعث تراکم جمعیت در بند بازداشتی‌ها شده و شرایط نامساعد زیستی و بهداشتی موجبات آزار و اذیت آنان را فراهم می‌آورد.» این اطلاعیه تاکید داشت: «برابر بررسی‌های به عمل آمده و مصاحبه با بازداشت‌شدگان و مطلعان، سهل‌انگاری و تخلف تعدادی از مسوولان، ماموران و کارکنان بازداشتگاه کهریزک و رده‌های نظارتی محرز است، لذا ضمن تشکیل و تکمیل پرونده، پرونده جهت ارسال به مراجع قضایی برای افراد فوق، اقدامات تنبیهی درون‌سازمانی نظیر عزل و تنبیه مسوولان بازداشتگاه، عزل و تنبیه دو تن از مسوولان، برخورد و تنبیه دو تن از افسران نگهبان وقت به دلیل اقدام خودسرانه در تنبیه بدنی بازداشت‌شدگان و تنبیه انضباطی تعداد دیگری از مسوولان و ماموران اعمال شد.» پس از صدور این بیانیه از سوی ناجا بود که برخی از نمایندگان مجلس در برابر آن موضع جدی گرفتند. حمیدرضا کاتوزیان بیانیه احمدی‌مقدم فرمانده نیروی انتظامی در مورد وقایع بازداشتگاه کهریزک را قانع‌کننده ندانست. حمیدرضا کاتوزیان نماینده تهران که به عنوان عضو کمیته حقیقت‌یاب مجلس، برخی اتفاقات پس از انتخابات را دنبال می‌کرد نیروی انتظامی را به عنوان مسوول وقایع کهریزک معرفی کرد و در واکنش به اظهارات اسماعیل احمدی‌مقدم فرمانده ناجا که مرگ افراد بازداشتی بر اثر بدرفتاری ماموران نیروی انتظامی را رد کرده و گفته بود هیچ‌یک از فوت‌شدگان بر اثر ضرب و شتم فوت نکرده‌اند، اعلام کرد در کهریزک جنایت صورت گرفته یا اقدامی شده که منجر به مرگ شده است. به این ترتیب بود که اسامی برخی مسوولان ارشد نیروی انتظامی به میان آمد که احمدی‌مقدم در واکنش اعلام کرد: «مسوولان ارشد ناجا نقشی در مشکلات ایجادشده در این بازداشتگاه نداشتند و یک مسوول حفاظتی و نظارتی که باید تخلفات را گزارش می‌کرد، به همراه مسوول اردوگاه برکنار و بازداشت شده است و سه مامور که به صورت خودسرانه نسبت به تنبیه بدنی شدید تعدادی از بازداشت‌شدگان اقدام کرده بودند، بازداشت شده‌اند.» اما به‌رغم انتقاد نمایندگان، اسماعیل احمدی‌مقدم اعلام کرد این نیرو تا یک ماه دیگر در محل بازداشتگاه کهریزک بازداشتگاه جدیدی خواهد ساخت و دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی نیز ضمن اعلام این خبر که «مسوولان و خاطیان» مرتبط با بازداشتگاه کهریزک از سمت خود برکنار می‌شوند و تحت تعقیب قضایی قرار می‌گیرند، به شاکیان فراخوان داد تا شکایت خود را درباره کهریزک مطرح کنند. به این ترتیب بود که قریب ۱۰۰ نفر از ۱۴۵ بازداشت‌شده کهریزک برای تقاضای رسیدگی مراجعه کردند. اما در این حیص و بیص بود که مجله پنجره در شماره یازدهم خود ضمن گفت‌وگو با عبدالحسین روح‌الامینی گزارش مفصلی از کهریزک منتشر کرد. به نوشته این نشریه، سه روز بعد از انتقال متهمان به کهریزک در روز بیست و دوم تیر خبر «نگهداری بازداشت‌شدگان در کنار اراذل و اوباش و ضرب و شتم بازداشت‌شدگان» به گوش مسوولان ارشد نظام می‌رسد و در پی آن به سعید جلیلی دبیر شورای عالی امنیت ملی دستور داده می‌شود همان روز «باید بازداشتگاه کهریزک تعطیل و در صورت نیاز، بازداشت‌شدگان همگی به زندان‌های رسمی منتقل گردند.» پنجره نوشت: بعد از این درخواست، دبیر شورای عالی امنیت ملی با آقای مرتضوی دادستان وقت تهران تماس می‌گیرد و «دستور رهبر انقلاب» به وی ابلاغ می‌شود اما آقای مرتضوی با این استدلال که جا در زندان‌های دیگر وجود ندارد از اجرای این کار طفره می‌رود اما آقای جلیلی تاکید می‌کند که «در صورت نداشتن جا در سایر زندان‌ها، بازداشت‌شدگان همین روز آزاد گردند.» ادامه در صفحه ۲

نکته

بنابر اطلاعیه سازمان قضایی پرونده کوی دانشگاه تهران و پرونده تخریب در مجتمع سبحان مورد پیگیری و رسیدگی قرار گرفت و تعدادی از عوامل دخیل در این حادثه نیز شناسایی می‌شوند و مورد تعقیب قرار خواهند گرفت. در مجموع این دو پرونده بیش از ۶۰ نفر تحت تعقیب قضایی واقع و در نهایت بر اساس اسناد، مدارک و شواهد موجود، دادسرای نظامی تهران ۳۳ نفر از متهمان را مجرم شناخته و پرونده آنان را به دادگاه ارسال و در مورد سایر متهمان به دلیل احراز نشدن جرم، قرار منع پیگرد صادر کرده است.

عکس: عباس گرگری، «شرق»

واکنش مسوولان شهری به شکایت دولت از قالیباف

بی‌خبریم

گروه جامعه، سلیمان محمدی: فاطمه بداغی معاون حقوقی محمود احمدی‌نژاد، روز گذشته در حاشیه جلسه هیات دولت، در جمع خبرنگاران از رسیدن شکایت دولت از محمدباقر قالیباف به مرحله دادسرا خبر داد. بداغی درباره کیفیت بررسی این شکایت در قوه قضائیه با اشاره به سخنان اسفندیار رحیم‌مشایی به برنا گفت: «متاسفانه همان‌گونه که آقای مشایی گفتند قوه قضائیه پیگیری خاصی در این مورد انجام نداده است.» بیش از یک هفته است که دولتمردان از شکایت دولت از محمدباقر قالیباف یا شهردار تهران خبر می‌دهند اما از اعلام دلیل و موضوع شکایت خودداری می‌کنند. در مجموعه شهرداری تهران هم تقریباً همه مدیران می‌گویند هیچ خبری از چند و چون این شکایت ندارند. سخنگوی شهردار تهران در گفت‌وگو با «شرق» با اظهار بی‌اطلاعی از موضوع و مضمون این گزارش از دادن هر نوع تحلیلی در این باره خودداری کرد. خسرو دانشجو سخنگوی شورای شهر، احمد مسجدجامعی و علیرضا دبیر از طیف‌های مختلف عضو شورای شهر هم به «شرق» گفتند در این باره اطلاعی ندارند و حتی برخی از آنها بعد از تماس «شرق» از اعلام این شکایت توسط معاون رئیس‌جمهور خبردار شدند. محسن هاشمی مدیر عامل مترو هم به «شرق» گفت از ارتباط این شکایت با مباحث مربوط به مترو اطلاعی ندارد و از مضمون شکایت هم بی‌خبر است.دو نماینده عضو کمیسیون عمران و فراکسیون شوراهای مجلس هم تاکید کردند در این باره هیچ اطلاعی ندارند. معاون حقوقی شهردار تهران، اسفندیار رحیم‌مشایی، فاطمه بداغی و محمدباقر قالیباف هم پیش از این از پاسخ به موضوعیت این گزارش اعلام بی‌اطلاعی یا سکوت کرده‌اند. معاون حقوقی رئیس‌جمهور هم روز گذشته در پاسخ به سوالی درباره چند و چون این شکایت، توضیح در این باره را به قوه قضائیه محول کرد.می‌شود گفت تنش‌های دولت و شهرداری تهران از ابتدای مدیریت محمود احمدی‌نژاد و محمدباقر قالیباف، دو رقیب سیاسی اصولگرا آغاز شد. اختلافات دولت و شهرداری در برهه‌های مشخصی به بالاترین میزان خود رسیده و منجر به تشکیل چهار جلسه بی‌نتیجه میان احمدی‌نژاد و قالیباف شد. پس از آن دولت پیشنهاداتی مانند مدیریت مترو تهران، انتخاب شهرداران و تقسیم تهران به ۲۲ یا ۱۴ فرمانداری داد که حامیان قالیباف آن را محدود کردن مدیریت شهری خواندند. در تمام این دوران اختلافات دولت و شهرداری به مرحله قضایی شدن نرسیده بود. می‌شود گفت دلیل این مساله هم هوشیاری دو طرف بود که غالباً هر یک در دوره‌ای از مواضع خود تا حدی کوتاه می‌آمدند. اما این بار دولت مدعی است شکایت خود را به قوه قضائیه اعلام کرده است. فارغ از اینکه این شکایت به نتیجه دلخواه شاکی خواهد رسید یا خیر، اما در نوع خود بدیع بوده و گمانه‌های زیادی حول آن زده می‌شود. از آنجا که بیشترین اختلافات دولت و شهرداری در حوزه حمل و نقل، مدیریت و بودجه‌های آن است، برخی احتمال می‌دهند این شکایت حول عملکرد و اظهارات شهرداری تهران در بخش حمل و نقل باشد. حتی این احتمال را خردتر و مربوط به اظهارات و عملکرد قالیباف در رابطه با برداشت مترو از صندوق ذخیره ارزی می‌دانند. یک منبع دیگر هم در شهرداری تهران معتقد است اگر شکایتی وجود داشته باشد، می‌تواند مربوط به سخنان محمدباقر قالیباف در جریان حوادث پس از انتخابات در یک جمع خصوصی باشد. گفته می‌شود پس از آن وزارت کشور از شهردار تهران توضیح خواسته است. در فایل صدایی که از جمع خصوصی شهردار پخش شده بود، قالیباف انتقادات جدی از برخی دولتمردان و اظهارات‌شان می‌کند. البته چندی پس از آن انتساب این صدا به شهردار تهران تکذیب شد. برخی هم اعتقاد دارند این شکایت تهدیدی برای شهردار تهران نیست و احتمالاً از یکی از زیرمجموعه‌های شهرداری است. آنها بر این باورند که این تنها یک بازی سیاسی و رسانه‌ای است و نمی‌تواند مساله جدی باشد. با همه این تفاسیر دولت و مخصوصاً رئیس دفتر محمود احمدی‌نژاد، سخت پیگیر این شکایت هستند و مکرر به به نتیجه نرسیدن آن اعتراض می‌کنند. اسفندیار رحیم‌مشایی در گفت‌وگو با برنا این‌گونه به این روند اعتراض کرده است: «آن‌طور که ما پیگیری کرده‌ایم، قوه قضائیه هیچ‌گونه پیگیری خاصی در خصوص این قضیه صورت نداده است.» به گفته رحیم‌مشایی این شبهه واقعاً در بین اعضای هیات دولت وجود دارد که در این زمینه قوه قضائیه به طور معمول عمل نمی‌کند چون هیچ علامت و نشانه‌ای از پیگیری قوه قضائیه در خصوص این مساله نمی‌بینند. رئیس دفتر رئیس‌جمهور از قوه قضائیه خواسته اگر در این باره پیگیری خاصی انجام داده است، آن را اعلام کند. مسوولان قوه قضائیه تاکنون موضعی در این باره نگرفته‌اند. شنیده‌ها حاکی از آن است که در مجموعه شهرداری هم برخی از معاونت‌ها در تلاش هستند با اطلاع از موضوع شکایت، در صورت مرتبط بودن با حوزه آنها، دفاعیات خود را آماده کنند، اما به نتیجه‌ای نرسیده‌اند. سخنگوی شهردار تهران هم در گفت‌وگو با «شرق» با اعلام بی‌خبری کامل از این شکایت، احتمال بازی سیاسی بودن آن را هم دور دانست.

ویژه پنجشنبه

نبود نقد جامعه را به بحران می‌رساند
با آثار و گفتاری از:
احسان شریعتی، کامران‌رحیمیان
جهانگیر کوثری، حمیدرضاترقی
مسعود بخشی

فرهنگ ایرانی

دشواری‌های مدرنیته ایرانی
با آثار و گفتاری از:
مصطفی ملکیان، تقی‌آزاد ارمکی
منصور هاشمی، علی پایا
سروش دباغ، محمد ضیمران

اندیشه

کمی متفاوتیم کمی باهوش
با آثار و گفتاری از:
حسن معجونی، سیامک صفری
محمدعاقبتی، ملیحه سعیدی
محمد مطیع ومهتاب‌نصیرپور

فرهنگ

صحنه‌های این رمان واقعی است
با آثار و گفتاری از:
حسین پاینده، یونس تراکمه
حسن شهسواری، شیما بهره‌مند
فرناز معیریان

کتاب

سرمقاله

حلقه‌مفقوده توقیف محموله روس‌ها

فرزانه روستایی

شاید بزرگ‌ترین دستاورد هدایت‌شده روس‌ها در قرارداد اتمی ۱۵ساله با ایران بر سر تکمیل نیروگاه اتمی بوشهر همین توقیف محموله‌ای باشد که پریروز در فرودگاه فرانکفورت انجام شد. با توقیف این محموله کامپیوتر و تجهیزات نظارتی که قرار بود در بوشهر نصب شود احتمالاً آخرین وعده روس‌ها مبنی بر افتتاح نیروگاه بوشهر در ماه جولای یا سپتامبر (دو ماه آینده) باز پوچ از آب درآمد و تا توافق بعدی روس‌ها برای زمان‌بندی دیگری پیرامون افتتاح نیروگاه بوشهر خدای روس‌ها بزرگ است. این اولین بار نیست که روس‌ها یا توافق قبلی را نادیده می‌گیرند یا زمین و زمان دست به دست هم می‌دهند تا شرکت Atom Stroy expoct به تعهد خود عمل نکند یا یک بار دیگر قرارداد با ایران را با غربی‌ها مورد معامله قرار دهد. ظاهراً این سومین بار است که محموله‌های به مقصد ایران در فرودگاه فرانکفورت مورد بازبینی یا توقیف قرار می‌گیرد، اما روس‌ها همچنان تجهیزاتی را که قرار است در ایران به کار گرفته شوند اول به فرانکفورت می‌فرستند. انتخاب مسیر هوایی فرانکفورت در وضعیتی است که اتحادیه اروپا مدت‌هاست آسمان خود را به روی هواپیماهایی که به مقصد ایران بار و تجهیزات قانونی اتمی حمل می‌کنند بسته‌اند و ممنوعیت عبور چنین پروازهایی را نیز به اطلاع همه کشورها و شرکت‌های هوایی ناوبری رسانده‌اند. در شرایطی که چهارمین قطعنامه تحریم سازمان ملل علیه ایران حدود یک ماه پیش اعلام شد امریکایی‌ها و اتحادیه اروپا در تلاش هستند هر آنچه را که نتوانستند از طریق قطعنامه سازمان ملل به تصویب برسانند به صورت انفرادی یا مشترک اجرایی کنند. بنابراین بر اساس ابتدایی‌ترین محاسبات سیاسی می‌شد احتمال داد آن هواپیمای باربری اماراتی که محموله‌هایی حساس به ایران را از روسیه بار زده بود با ارائه اوراق بارنامه بازرسی یا توقیف شود. با توجه به این واقعیت که فاصله زمینی و هوایی مسکو تا تهران ۵۰ درصد کوتاه‌تر از مسیر مسکو – فرانکفورت – تهران است این سوال به ذهن متبادر می‌شود که چرا روس‌ها مسیر طولانی‌تر را برای ارسال محموله‌های حساس به ایران انتخاب کرده‌اند. ادامه در صفحه ۲

۸۸-۶۵-۴۲-۱۱

اجرای تحریم کالاهای اسرائیلی

قانون اصلاح قانون حمایت از انقلاب اسلامی مردم فلسطین مصوب ۱۳۶۹ برای اجرا ابلاغ شد.به گزارش ایسنا بر اساس این قانون، وزارت خارجه موظف است در فرصت‌های مقتضی در مجامع جهانی و اجلاس‌های بین‌المللی از جمله سازمان کنفرانس اسلامی و اجلاس غیرمتعهدها، طرح تحریم کالاهای اسرائیل را مطرح کند و جهت درج در بیانیه‌ها و قطعنامه‌ها پیشنهاد دهد. همچنین کمیته تخصصی‌ای مرکب از وزارتخانه‌های امور خارجه، امور اقتصادی و دارایی، بازرگانی، اطلاعات، نفت، بانک مرکزی و سازمان صدا و سیما تشکیل می‌شود تا فهرست کامل شرکت‌ها و موسسات و شرکت‌های اسرائیلی در سطح جهان موضوع تحریم را به صورت شفاف ظرف دو ماه از تصویب این قانون ارائه و به صورت سالانه یا حسب ضرورت به‌روزرسانی کند.